

GŁÓWNY INSPEKTOR SANITARNY

Jarosław Pinkas

BI.OI.054.45.2020

Warszawa, dnia 01 czerwca 2020

Pan

Adam Bodnar

Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku,

w odpowiedzi na pismo o znaku VII.613.14.2020.MAW z dnia 20 maja 2020 r. w sprawie decyzji o nałożeniu kar wydanych na obywateli, którzy w dniu 6 maja 2020 r. przenieśli transparent spod Poczty Głównej do budynku Sejmu, uprzejmie informuję, co następuje.

Podstawą do wymierzania kar pieniężnych przez państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych jest przede wszystkim ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, z późn zm.),

Art. 48a ustawy zawiera regulacje w zakresie niezastosowania się do ustanowionych w stanie zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii nakazów, zakazów lub ograniczeń, wprowadzając kary pieniężne w wysokości od 5 000 zł do 30 000 zł w zależności od rodzaju czynu. Kary te mają nie tylko stanowić rodzaj sankcji nakładanej w następstwie naruszenia prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku albo naruszeniu zakazu, ale też zapewnić skuteczność działań związanych z zapobieganiem szerzenia się chorób zakaźnych, w tym COVID-19. Kary te mogą być bowiem nakładane wyłącznie w stanie zagrożenia epidemicznego lub stanie epidemii. Ograniczenia i zakazy ustawione w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (oraz poprzedzających je aktach prawnych) mają na celu zapobieganie zakażeniom wirusem SARS-CoV-2 oraz zachorowaniem na COVID-19. Ich naruszenie stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa zdrowotnego.

Wysokość kary ustala organ ją nakładający na podstawie okoliczności konkretnego przypadku biorąc pod uwagę przesłanki jej wymiaru określone w kodeksie postępowania administracyjnego. W tym miejscu należy podkreślić, iż państwowy powiatowy inspektor sanitarny, nakładając karę i ustalając jej wysokość bierze pod uwagę wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony zdrowia i życia osób postronnych,

niepodlega

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

GŁÓWNY INSPEKTORAT SANITARNY

ul. Targowa 65 | 03-729 Warszawa
tel. +48 22 536 13 00 | fax +48 22 635 61 94
inspektorat@gis.gov.pl | www.gis.gov.pl

które działaniem adresata decyzji zostały w sposób realny i bezpośredni zagrożone oraz poważny uszczerbek w ważnym interesie publicznym, jakim jest bezpieczeństwo zdrowotne osób, które mogły mieć kontakt z adresatem decyzji, a przez to zostać zakażone wirusem SARS-CoV-2 (zachorować na COVID-19). Nakazem, za nieprzestrzeganie którego państwowy powiatowy inspektor sanitarny wymierza karę pieniężną, jest m.in. nakaz określonego sposobu przemieszczania się zawarty w § 16 ust. 1 pkt 1 obowiązującego rozporządzenia w związku z art. 46b pkt 12 ustawy. Wspomniany nakaz zawierał także § 17 ust. 1 pkt 1 nieobowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 maja 2020 r.

Ustawodawca dał umocowanie w ustawie do wydawania w oparciu o jej przepisy decyzji administracyjnych wymierzających karę pieniężną (art. 48a ust. 3 pkt 1) za nieprzestrzeganie ustanowionych rozporządzeniem określonych ograniczeń, nakazów i zakazów (art. 48a ust. 1 w zw. z art. 46 ust. 4, art. 46b).

W obowiązującym stanie prawnym jest to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 878, ze zm.). Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 792 i 820) utraciło bowiem moc z dniem wejścia w życie wskazanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 2020 r.

Należy zauważyć, że istnieje możliwość odwołania od decyzji organu do organu wyższego stopnia. Zasada dwuinstancyjności wyrażona została w art. 15 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.). Zasada ta przyznaje osobie niezadowolonej wydaniem takiej, a nie innej decyzji przez organ I instancji, prawo odwołania się do organu II instancji, który po ponownym rozpatrzeniu sprawy wydaje ostateczną decyzję w sprawie. Ponadto, sądy administracyjne sprawują, w zakresie określonym w ustawie, kontrolę działalności administracji publicznej.

Z poważaniem

Jarosław Pinkas
Główny Inspektor Sanitarny

/dokument podpisany elektronicznie/